

Efter at Lovforslaget nu har været behandlet i Folketinget, forekommer det mig, at det har faaet adskillige Forbedringer, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa. Den højtærede Justitsminister har jo nævnt de Forandringer, der ere skete i Folketinget; jeg skal kun ganske kort nævne, at i §§ 4, 14 og 20 ere Tidsfristerne for Auktioners Fremme forkortede, det bliver altsaa derved muligt at fremme disse Auktioner noget hurtigere. I §§ 22, 23 og 24 ere Vilkaarene for Køberne af Ejendommene blevne noget lettere, saaledes at det er muligt, at Priserne paa Ejendommene derved kunde højnes noget. Der er givet Udfigt til en noget længere Frist for Købesummens Betaling, der er sat mindre Procenter af det Beløb, der bliver til overs, efter at Pantkøberne ere blevne dækkede, og endelig under visse Forhold forlanges der noget mindre Sikkerhedsstillelse for Auktionsbeløbet, og for øvrigt har man i § 24 nævnt mere i det enkelte de forskellige Forhold, hvorunder der forlanges en bestemt Sikkerhedsstillelse. I den ny § 24 er det staaet fast, at Burderingen behøves ikke i alle Tilfælde, men kun hvor det menes, at den kan gøre Nytte. Derved vil altsaa Gjeren, eller om det bliver Kreditor, maaste kunne spares for Udgifter. Endelig er der gjort en Del for, at Køberen nogenlunde kan blive sikker paa de Udgifter, der ville falde paa Ejendommen. Der forlanges, at Omkostningerne skulle opgives saa nøjagtig som muligt, og at der i alt Fald skal opgives et Beløb, ud over hvilket Omkostningerne ikke maa gaa. Saa er der kommet i § 38 en Bestemmelse, som den højtærede Minister desværre ikke kan gaa ind paa, om billigere Udlægsskøder, nemlig at hvor der gives Udlægsskøde paa en Ejendom, skulde Udlægshaveren være fri for Stempelafgift og Halvprocentafgift. Jeg beklager meget, om dette skulde give Anledning til, at Loven ikke kunde gaa igennem, men jeg haaber, at der maa kunne opnaas Enighed mellem Tingene om dette Punkt. Endelig er der i § 43 gjort en Ændring i Folketinget, hvorved der gives Mulighed for at give Køberen rent Skøde paa Ejendommen, selv om der ikke kan faas Kvittering af alle Pantkøbere enten paa Grund af Brangvillighed eller paa Grund af, at alle Pantkøberne ikke findes her i Landet, idet nemlig Retsbetjenten skal kunne modtage Beløbet og gøre det frugtbringende og give Kvittering paa hans Vegne. Det forekommer mig ogsaa at være en bethdelig Forbedring. — Endelig er der det hele Afslut fra §§ 46—49, der omhandle Konkurs-, Arvs- og Gældsfragaaltesboer, hvorved der stiftes Pantkø-

berne ikke saa ganske ubethdeligt, men som jeg ikke nærmere skal gaa ind paa. — Alle disse Ændringer synes jeg have gjort Loven bedre, og jeg vil derfor gerne anbefale at fremme Loven, helst i den Skikkelse, den har faaet i Folketinget. Jeg vilde nødig have, at der skulde gøres Forandring i den; skulde der gøres saadanne, haaber jeg, at disse maa blive saa smaa som muligt.

Det. Hansen: Jeg skal selvfølgelig ligesaa lidt som de tidligere Talere fordybe mig i Einzelheder, hvilket heller ikke vilde passe ved 1ste Behandling. Jeg erfender, ligesom min Forgænger, at Loven er kommen til os i en væsentlig bedre Skikkelse efter at have passeret Folketinget, end den muligvis forlod dette Ting i Fjor; men det er jo, som allerede den ærede Minister har fremhævet, ingenlunde saa eller smaa Ændringer, som Lovforslaget er undergaaet i Folketinget, og ved en saadan systematisk Lov som denne bør man dog, synes mig, gaa nærmere igennem, om der ikke af de Ændringer, som ere foreslaaede og vedtagne i det andet Ting, med Nødvendighed følger andre Ændringer; saaledes at vi uden en saadan nøjere Drøftelse ikke kunne være sikre paa, at vi lade et Lovforslag gaa fra os som et virkelig forsvarligt Arbejde. Jeg fremhæber dette, da det jo ikke alene er her i dette Ting, at der vil være en Præssion, navnlig hvis Sagen skal gaa tilbage til det andet Ting, paa at ekspedere Sagen meget hurtigt, men selve 2den og 3dje Behandling i Folketinget ere jo ogsaa gaaede meget hurtigt. Den Betænkning, som foreligger i det andet Ting, er dateret den 14de Marts, altsaa Folketingsudvalget har afgivet sin Betænkning den 14de Marts, det er 9 Dage siden; siden den Tid har baade 2den og 3dje Behandling fundet Sted, og 2den og 3dje Behandling ere, saa vidt jeg veed, endnu ikke komne i Rigsdagstidenden, saaledes at vi her oppe ikke have haft Lejlighed til at se, hvad der er fremkommet der. Det vil være de Herrer, der have fulgt Loven i alt Fald efter Uviserne, bekendt, at to af Udvalgets Medlemmer i Folketinget, og det 2 Jurister, og 2 praktiske Forretningsmænd, som maa antages at have særlig Kendskab til denne Materie, have ment at maatte dissentiere fra hele Loven, og at de ved 2den og 3dje Behandling — den ene i alt Fald, den anden blev affaaert Ordet — have fremsat en Del Bemærkninger, som jeg desværre ikke kender, da Rigsdagstidenden ikke foreligger, og Referatet i Uviserne er meget kort. Men disse 2 juridiske Medlemmer af Folketingets Udvalg have, saa